

saa kun have Forffjellen imellem, hvad der tilkommer Anstalten, og hvad Bedkommende kunde siges at have tilgode hos denne —, der have begaaet Selvmord, de, der ere faldne i Duel, og de, som have mistet Livet efter Dom. Jeg kan ikke finde nogen Nødsædiggjørelse af disse Bestemmelser. Jeg erkjender, at der er et uhyggeligt Gang til Selvmord hos det danske Folk, og at vi med Hensyn til Selvmord staae paa et beklageligt Standpunkt i Forhold til andre Nationer. Dette er ikke blot tilsyneladende, nemlig fordi Selvmord stræbes alvorligere konstateret her i Landet end i mange andre Lande; efter min Overbeviisning — jeg har i længere Tid bekræftet mig med denne Gjenstand, saa jeg troer, at jeg kan have en Mening derom — er det fuldkomment konstateret, at der begaaes forholdsviis flere Selvmord i Danmark end i andre Lande. Jeg kan altsaa meget godt erkjende, at Anstalten kan troe at burde modarbejde dette Gang ogsaa derved, at den vil forhindre, at der ikke speculeres i Selvmord f. Ex. af Kjærlighed til Familien, for at skaffe den en Forsørgelse. Jeg kan ogsaa godt forestille mig, at Anstalten er bleven betænkelig ved ikke at hænge et saadant Damoklessværd over deres Hoveder, som begaae Selvmord, fordi Anstaltens Bestyrelse i de første Aar af Anstaltens Tilværelse har havt mange sørgelige Erfaringer i denne Henseende. Personer Nogen interesserer sig derfor og vil gjenngaae Listerne i den Røgeberetning, som er omdeelt idag, vil han finde en sørgelig Bekræftelse derpaa. Han vil finde, at imellem omtrent 1100 Dødsfald blandt Interessenterne i Livrenteanstalten, var der, om jeg ikke huller fejl, 32 Dødsfald ved Selvmord, og naar det er konstateret, at der var 32, kan man gjerne lægge et lille Antal til for de Tilfælde, hvor Selvmord ikke er bevist eller bragt til en høj Grad af Sandsynlighed. Naar jeg ikke huller fejl, siger den høitagtede Forfatter af denne Beretning paa et andet Sted, at det er mere end det højeste Procentantal af Selvmord, som ellers skeer blandt Befolkningen. Dette indrømmer jeg fuldkomment — skjøndt der dog derved maa bemærkes, hvad jeg ogsaa paa et andet Sted har indvendt imod Forfatteren, at af

32 Dødsfald kan man ikke med Sikkerhed gjøre nogen Slutning —, og naar man vil læse den aflagte Røgeerklæring, vil man ogsaa finde, at i de første Aar var Selvmord efter al Sandsynlighed virkelig tildeels begrundet i en Speculation af Interessenterne. Man vil nemlig finde, at et ikke ringe Antal af de i de første Aar foresaldne Selvmord blev begaaet eet eller to Aar efter, at Bedkommende var indtraadt som Interessent i Anstalten. Jeg vil derfor foreslaae, og jeg vil henstille det til nærmere Eftertanke, at man ikke bør give nogensomhelst Erstatning i Anledning af Selvmord, naar det er begaaet inden en vis kort Tid efter Indtrædelsen, men at man derimod bør give den fulde Erstatning, den Overlevelserente eller Capital, som den Bedkommende har tegnet sig for, naar Selvmordet er begaaet 10 eller 12 Aar efter Indtegningen. Jeg antager, at en Mand vel kan speculere paa Selvmord en kort Tid isorveien, for derved at forskaffe sin Familie Underhold, men jeg troer ikke, at Nogen vil speculere derpaa 10—12 Aar isorveien for paa denne Maade at berige eller betrygge sine Esterladte. Derimod kan jeg paa ingen Maade finde det rigtigt, at man vil betragte den, der mister Livet i Duel, og den, der mister Livet ved Dom, som frivillig udtraadt. Jeg ynder paa ingen Maade Dueller, men jeg troer dog ikke, at man bør sætte saa haard en Straf derfor, som en Deel af Formuens Confiscation; thi det er det ligefrem. Naar man, fordi en Mand, maaske forledet af falsk Uresfølelse, maaskee af en uundgaaelig Nødvendighed for ikke at miste den særegne Stilling, han har, og for ikke at blive nedsat i Dinene paa den Klasse, hvortil han hører, stiller sig til Duel og bliver skudt eller stukket ihjel, berøver hans Familie en Deel af hans Eiendom, saa er dette en deelviis Confiscation af hans Formue, og det Samme troer jeg, man kan sige med Hensyn til den, der mister Livet ved Dom. Vi leve Gud ske Lov i en Tid, hvor man ikke er saa rundhaandet med at slaae Hovedet af Folk, men lad os dog betænke, hvad der kan skee, at en Mand kan miste Livet og dog virkelig være en meget hæderlig Mand; det er maaskee, fordi han i et Die-